

Bách Thảo Chiết

Contents

Bách Thảo Chiết	1
1. Quyển 1 - Chương 1	1
2. Quyển 1 - Chương 2	2
3. Quyển 1 - Chương 3	4
4. Quyển 1 - Chương 4	5
5. Quyển 1 - Chương 5	6
6. Quyển 1 - Chương 6	8
7. Quyển 1 - Chương 7	9

Bách Thảo Chiết

Giới thiệu

Em là đệ nhất huấn luyện sư SM, vì một lần đuổi theo trai nên bị trúng đạn mà chết. Sau khi chết xuyên không thành t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bach-thao-chiet>

1. Quyển 1 - Chương 1

Chương 1

Nơi đây vốn là một mật thất dùng để biểu diễn. Trung tâm mật thất là một sân khấu lớn – nơi huấn luyện sư “dạy dỗ” súng vật, tứ phía là khán đài dành cho khách xem biểu diễn. Ngoài ra ở các góc còn bố trí máy quay để thu lại quá trình huấn luyện từ đó chiếu thẳng lên màn hình lớn thượng ở trên cao.

Lúc này, khán đài chật kín, những vị khách có hứng thú với SM đều mang theo súng vật của mình về đây xem biểu diễn.

Tất cả đèn chiếu sáng đều hướng về sân khấu, trên đài, một nam nhân dáng người kiện mỹ hay tay đều bị xích sắt màu bạc trói chặt kéo ra hai bên, thân hình lơ lửng giữa không trung. Nam nhân phải kiễng mũi chân mới có thể duy trì trạng thái cân bằng.

Sợi dây xích được nối với hàng loạt máy móc trên trần, một khi nam tử hơi thả lỏng, xích sắt chịu tác động liền bị thu lại cho đến khi người cách mặt đất ba mươi thước mới thôi.

Để bảo trì cân bằng, toàn thân nam tử vì quá sức mà run run, mồ hôi dày đặc trên làn da màu mật ong, hơn nữa khuôn mặt lại bị mặt nạ che hết phần nữa, dấy lên một loại cảm dục mỹ cảm.

Nhưng đây chỉ là khởi đầu.

Thuận theo sự mong đợi của khách quan, một nam tử áo đen xuất hiện trên đài – Cực Lạc – huấn luyện sư nổi danh nhất câu lạc bộ SM.

Không ai biết được thân thể, lai lịch của hắn, nhưng ai cũng biết hắn đối với SM có một loại cố chấp nhất định. Đối với con mồi bản thân coi trọng, Cực Lạc không tiếc bất kì thủ đoạn đoạt lấy. Bất chấp thân phận đối phương nguy hiểm, quyền quý như thế nào hắn đều không quan tâm.

Nghe qua có vẻ khó tin nhưng hắn lại làm được điều đó.

Không một con mồi nào có thể thoát khỏi tay hắn. Thậm chí những nam tử lãnh khốc cũng cam tâm để hắn dạy dỗ,

Đương nhiên hắn cũng không thuần túy là 0 hay 1, hắn chính là căn cứ vào ngoại hình và khí chất của con mồi mà quyết định vị trí của mình, khiến cho sủng vật càng thêm vui sướng gấp bội.

“ Bảo bối, chờ lâu”

Hắn tiến sát về phía nam nhân, hai tay đặt ngay eo y, nhìn qua cả người hắn đều dính sát thân nam nhân. Mái tóc màu đen của hắn bị mồ hôi trên thân nam nhân tẩm thấp, dính sát trên cơ thể thon dài, câu dẫn nhân tâm.

Theo chủ đề buổi diễn, hôm nay hắn mặc một cây kim loại đen, nếu nói đây là quần áo thì có hơi quá.

Bất quá chỉ có chỗ tư mật là được che chắn thôi(sao không cởi hết lun*nước miếng chảy*) a~ cạp người thiệt biến thái

“ Quần áo” ấy là một khối nguyên kim như vải tã trùm trên người hắn, lộ ra đôi chân thon dài.

Màu đen tôn lên làn da trắng nõn tạo nên một loại kích thích cực mạnh, thu hút ánh nhìn của tất cả mọi người.

Cực Lạc tựa đầu vào bả vai nam nhân, thân mật in vết cắn trên làn da non mịn trên cổ y, hai tay mơn trớn trên cơ thể nam nhân, cuối cùng dừng lại trên hai đóa hoa thù du trước ngực.

“ Thực cứng rắn a...”

Cực Lạc cười tà mị, không ngừng xoa nắn hai đóa thù du, đến khi chúng biến thành màu đỏ thẫm mới dừng tay, chuyển hướng đến dụng cụ SM bên cạnh, lấy ra một quả lưu tô nhũ giáp.(ta nghĩ chắc là đồ kẹp thù du ... chắc thế).

‘ Người nói xem, ta nên làm thế nào?’

Cực Lạc di chuyển đến trước mặt nam nhân, nâng mặt hắn lên, cùng lúc đó, dùng sức quất roi da vào nam nhân.

‘Ngô Ân...’

Nam nhân nhin không được rên rỉ trầm thấp. Thực sự là không quá đau nhưng kim chúc có đặc tính lạnh như băng chạm vào cơ thể như một cổ hỏa nhiệt của hắn, cảm giác càng thêm rõ ràng.

Huống chi, Cực Lạc lại chọn lựa cẩn thận vị trí vung roi, tưởng như tùy hứng nhưng mọi điểm mẫn cảm trên khuôn ngực nam nhân đều được chạm đến .

‘Thỉnh, thỉnh chủ nhân đem nó giáp vào đầu ngực ta....’

Nam nhân mê luyến nhìn Cực Lạc, con người này luôn toát lên vẻ gợi cảm này làm cho hắn không thể dời mắt.

Giờ khắc này, hắn chính là chủ nhân, từ bỏ hết thấy nhục nhã, là kẻ hèn mọn quý gối trước chủ nhân của mình, mặc hắn chà đạp, tiện nô!

2. Quyển 1 - Chương 2

Chương 2

‘Vất vả.’

Phòng nghỉ, một vị huấn luyện sư vui vẻ chào mọi người, Cực Lạc liếc hắt một cái, bất mãn nói:

‘Sau này không được tự ý sắp xếp biểu diễn nếu ta không đồng ý, tuy rằng đêm nay nô lệ phản ứng tốt, bất quá ta đã sớm chọn được con mồi, người như thế suýt chút phá hỏng kế hoạch của ta.’

‘Phải không?’

Nam nhân cười cười, tuy rằng hắt là chủ của câu lạc bộ này, nhưng nếu dạy dỗ sư và nô lệ hoàn thành tốt nhiệm vụ hắt đương nhiên mặc kệ. Cực Lạc là tâm phúc của hắt, dĩ nhiên đãi ngộ không giống người thường.

‘Vậy người bây giờ định làm gì? Săn đêm?’

Cực lạc cúi y phục trên người, không để tâm ánh mắt thưởng thức(mỹ vị) của nam nhân. Thân là một huấn luyện sư, việc hắt tỏ vẻ cho người khác xem là việc rất bình thường, cho dù lúc thay quần áo cũng không thấy gì là khác thường.(khúc này ta chém)(cạp em kho bik sao ko hỏi chị, chị sẽ chỉ giáo cho cưng)

‘Àn, ta vừa thấy hắt ngồi ở ghế vip, hiện tại đã ra ngoài, hắt là còn có thể theo kịp được.’

Hắt thay một bộ bạch y tao nhã, nhìn như một quý công tử tao nhã so với trên sân khấu phóng đảng mị hoặc hoàn toàn bất đồng.

‘Mỗi lần nhìn người thay đổi phục trang ta thấy thật khó tin, chẳng qua là thay một bộ quần áo nhưng khí chất cũng biến hóa theo...’

Nam nhân dùng ánh mắt tán thưởng cử chỉ tao nhã như quý tộc của Cực Lạc. Hắt là một huấn luyện sư SM có tiếng thế nhưng còn có thể có khí chất tao nhã như thế coi như là điểm hoặc nhân của hắt.

‘Không nói, ta đi trước, haha vài ngày tới không gặp...’

Cực Lạc phất tay hướng nam nhân cáo biệt, mỗi lần bắt đầu trò chơi đi săn hắt sẽ nghỉ vài ngày để hảo hảo dạy dỗ con mồi mới.

‘Ai, đã biết...’

Nam nhân bắt đầu dĩ thử dài, hắt thân là boss nhưng đối với Cực Lạc thật không có biện pháp. Ai bảo hắt là cây rụng tiền của câu lạc bộ làm chi?

Cực Lạc cũng không để ý tới biểu tình bất đắc dĩ của nam nhân, lướt qua người hắt ra cửa hướng đại sảnh đi tới.

Đại sảnh của câu lạc bộ SM, tự nhiên có phong cách đặc hữu – hào hoa xa xỉ pha chút ái muội.

Chung quanh đại sảnh đều có nơi trưng bày đạo cụ SM cho khách nhân sử dụng trên người mấy nô lệ trong đại sảnh.

Ở nơi nào?

Cực Lạc nhìn tứ phía, mắt đột nhiên sáng ngời, tưởng rằng tìm con mồi phải mất một chút thời gian,nhưng ông trời đã đưa đến trước mặt hắt. Sắp rồi đi chính là nam tử hắt nhắm tới.

Cực Lạc lộ ra nụ cười. Chính là con mồi của hắt!

Ra khỏi câu lạc bộ, hắt theo nam nhân đến bãi đỗ xe. Bãi đỗ xe trống trải, chỉ có hai người bọn họ, nam nhân rốt cuộc cũng chú ý tới hắt. Đến khi thấy rõ diện mạo, đối phương cười cười:

‘Sao vậy, huấn luyện sư lừng lẫy sao lại chú ý đến ta?’

Toàn thân nam nhân phát ra khí chất cường giả, nhưng cổ khí chất này lại là loại Cực Lạc thích nhất. Hắt không để tâm, đi đến trước mặt nam nhân. Quàng tay ôm cổ nam nhân.

‘Ha ha, nếu thế thì như thế nào?’

Cực Lạc cười tươi như hoa, ở bên tai nam nhân nhẹ giọng quyến rũ:

‘Đêm nay người rảnh?’

“Ta nghĩ ta không có cái vinh hạnh được huấn luyện sư nổi danh dạy dỗ một đêm...”

Nam nhân không đẩy Cực Lạc chỉ cười trừ từ chối.

‘Phải không?’

Cực Lạc không để tâm lời từ chối của nam nhân đem thân thể hấn sát lại gần nam nhân.

‘Nhưng, là, ta...’

Còn chưa nói xong, Cực Lạc cùng nam nhân lập tức thay đổi sắc mặt.

Cực Lạc thấy hồng quang phản chiếu ở kính xe, quả nhiên có người dùng súng nhắm ngay bọn họ.

‘Phanh’

Đối phương nổ súng? Cực Lạc thối lui, nhưng lại bị nam nhân cầm trụ lại, liền trở thành bia đỡ đạn.

‘Ngô...’

Rên lên một tiếng, Cực Lạc cảm thấy ở ngực một trận đau nhức, mẹ nó, trúng ngay yếu huyệt, mẹ nó bắn chuẩn thật!

Máu tươi nhanh chóng từ trong cơ thể trào ra, ý thức dần mất đi, trong lúc hấp hối Cực Lạc không khỏi cảm thán. Hấn tưởng rằng sẽ bị đám hấn dạy dỗ trả thù mà chết nhưng lại không nghĩ rằng hấn như thế trở thành bia đỡ đạn cho người khác..... tội em chết một cách quá lãng nhách

chú thích: chữ hồng là của bạn cạp

chữ đỏ là của bạn moonie

3. Quyển 1 - Chương 3

BÁCH THẢO CHIẾT

Chương thứ ba

Ngô ... Chật quá.... Thật khó chịu a....

Cực Lạc cảm thấy thân thể mình tựa như bị cuốn vào một không gian nhỏ hẹp, đừng nói đuổi thẳng người ngay cả hô hấp cũng khó khăn.

Nhưng, sao hấn còn ý thức. Hay là hấn mệnh lớn, bị một phát ngay tim không chết? Cười khổ, Cực Lạc chỉ cảm thấy cơ thể không ngừng co rút, hấn rốt cuộc đang ở nơi quái quỷ nào?

Thật sự là hít thở không thông, Cực Lạc tưởng rằng mình đi châu diêm vương, ngay tại thời khắc sắp chết lại đưa hấn vượt không gian, hấn chỉ cảm thấy áp lực trên người nháy mắt biến mất, hô hấp cũng bình thường trở lại, nhưng yết hầu lại khó chịu.

‘Oa... Oa.....’

Hấn mở miệng lại phát hiện mình phát ra tiếng khóc a~, loại âm thanh này theo như hấn đoán thì là một đứa trẻ sơ sinh nha?

Không Không thể nào.....

Cực Lạc trong đầu trống rỗng, chẳng lẽ là trọng sinh trong truyền thuyết sao!?

Nhưng mà, không phải muốn trọng sinh thì phải uống mạnh bà thang trước sao?

Vì sao hấn lại được giảm bớt bước này tiến tới đầu thai luôn?

Địa phủ thật vô trách nhiệm, hấn đường đường là mỹ nam tử thế nào trọng sinh thành một đứa trẻ . Ngay cả tự lo cũng không được, làm sao có thể hưởng thụ lạc thú lớn nhất đời hấn—SM!

Chỉ có thể nhìn không thể động thủ, giết hấn đi cho xong!

‘Hoàng thượng, là hoàng tử! Hơn nữa phi thường khỏe mạnh!’

Cực Lạc nghe thấy tiếng kích động của một lão nhân, đại khái là bà mụ. Hắn đầu thai vào hoàng gia sao!? Cực Lạc không biết nên cười hay nên khóc đây.

Cao hứng là đời này hắn có quyền thế, sau này cũng không kém. Buồn bực là thân hoàng tử sau này nhất định phải dính vào cuộc chiến đoạt ngôi báu, hắn không muốn trở thành vật hy sinh.

Ân, vẫn là giữ mình, hắn đối với ngôi vị hoàng đế không hứng thú, chỉ cần làm hoàng tử vô tranh là được. Cực Lạc tự vẫn một hồi đưa ra phương hướng cho cuộc sống sau này, có chút tự mãn.

May mắn hắn vẫn là nam nhân, mặc dù không kỳ thị nữ giới nhưng cả đời là nam nhân đột nhiên thành nữ nhân. Hắn không thể chịu nổi đả kích này, hơn nữa nếu có hoàng đế vậy đây là thời phong kiến. Bối cảnh như thế làm nữ nhân chỉ có thiệt thòi, và phải nói lời tạm biệt với sự nghiệp huấn luyện sư .Shit, ác mộng lớn nhất đời hắn.

Cực Lạc cố gắng mở mắt xem xét , nhưng hắn là đứa trẻ mới sinh thật khó khăn. Hắn đang không ngừng nhìn quanh, tự nhiên thiên địa một trận xoay tròn, một đôi bàn tay bế hắn đi

‘ Thắt hoàng tử của trẫm a....’

Âm thanh trầm thấp của nam nhân lọt vào tai hắn, không khỏi tò mò dùng đôi tay nhỏ bé tò mò chạm đến nam nhân .

‘Ha ha....’

Nam nhân nhìn đứa nhỏ trong tay còn chưa mở mắt lại không chịu nằm yên, liên tục vặn vẹo không khỏi hứng thú.*hắc hắc em vẹo cho lắm vào, sắc lang nó trẫm em ừ*

‘Tốt lắm, bộ dáng thật tinh xảo, một tiểu oa nhi phần điều ngọc mài, thôi thì gọi là Huyền Lạc Ngọc đi .’

Hoàn chương ba

4. Quyển 1 - Chương 4

Chương 4

Huyền Lạc Ngọc

Cực Lạc trong lòng khinh bỉ phẩm vị nam nhân, rõ ràng là hoàng tử lại đặt cái tên của nữ nhân. Hoàng đế này đúng là không nào.

Hắn vất vả mở mắt, nhưng trước mắt là một mảnh mông lung chỉ có thể nhìn đại khái. Phụ hoàng hắn tưởng mạo anh tuấn trần ngập loại khí chất mà hắn thích nhất—con mồi.

Đáng tiếc, thân thể hiện tại không thể làm gì, hơn nữa người kia lại là hoàng đế. Nếu ra tay chỉ sợ sau này so với chết còn thê thảm hơn.

Nhưng cũng không phải là bất khả thi nha. Nếu có cơ hội, hắn nhất định dạy dỗ thân thể đầu câu dẫn kia. Mà nam nhân ôm hắn, không biết vì sao đột nhiên thấy lạnh, cảm giác thật mơ hồ.

‘Hoàng thượng, nhu quý phi động thai khí!’

Thanh âm sắc nhọn của thái giám truyền tới, Cực Lạc nhất thời không biết nói gì. Thiên , hắn vừa mới sinh ra liền có thêm đệ đệ, muội muội sao? Hoàng đế này cũng thực có *khả năng* nha. *hehe anh nó mà ko có khả năng sao áp nổi cứng, cười bỉ*

‘Hoàng thượng....’

Tiếng nói suy yếu từ đầu giường truyền đến, Cực Lạc đoán là mẫu thân hắn.

‘Nhàn phi, Nhu phi động thai khí, ta phải đến xem sao.’

Nam nhân lên tiếng, đưa Cực Lạc cho bà vú.

‘Ân, thần thiếp thuận lợi hạ sinh cũng là công do muội muội cầu phúc, nàng hiện đang gặp chuyện, thiếp đã không thể tự mình đi thăm, còn phiền hoàng thượng tốn tâm.’

Nghe qua lời đối thoại, Cực Lạc phần nào đoán được. Nương hấn hấn là sủng phi, địa vị trong cung không thấp. Nhu phi cùng nương hấn có lẽ là tỷ muội? Ít nhất bề ngoài là thế, nếu không nói đến....

Còn đang mãi suy nghĩ, hấn đã bị một vòng tay ấm áp ôm vào lòng. Hình như có cái gì đó nhét vào miệng hấn, buồn bực, cắn a, một dòng chất lỏng tràn vào miệng. Hóa đá.

Theo như hấn nhớ, từ trước tới nay hấn chưa từng hấp qua đầu nữ nhân nha.

‘Hoàng nhi đói bụng ni, ngoan, không nên quấy, ăn xong rồi ngoan nga’

Nữ nhân kiên nhẫn hống hấn, ngăn lại Cực Lạc giãy dụa, vặn vẹo. Mà Cực Lạc nghe thấy âm thanh mẫu thân ôn nhu cũng bình tĩnh lại. Dùng cái miệng nhỏ nhắn mút sữa liên tục cho đến khi no căng cái bụng nhỏ.

Tham lam ăn quá nhiều, hấn nấc lên, nữ nhân lo lắng không ngừng giúp hấn thuận khí. Thật ấm áp, không bao lâu hấn liền thấy buồn ngủ, cựa quậy thân mình thoải mái trong lòng nữ nhân — ngủ....

Những ngày kế tiếp với tiểu oa nhi Cực lạc, lúc này là Lạc Ngọc mà nói chính là vô cùng buồn chán. Mỗi ngày không ăn chính là ngủ, ngủ xong rồi ăn, chẳng khác nào tiểu trư a~. Điều duy nhất làm hấn thích thú là nhu phi đến. Nhu phi với mẫu thân hấn đúng là tỷ muội tình thâm. Đây chính là cơ hội để hấn gần gũi, quan sát bát hoàng đệ — Huyền Trạc Dục.

Mặc dù sinh non, nhưng đệ này không hề yếu a, là một oa nhi mũm mĩm làm hấn nổi lên hứng thú. Dù sao thì trong vài năm tới hấn cũng không thể dạy dỗ được, thôi thì tranh thủ bồi dưỡng ra một thú cưng mới đi.*mặc niệm cho em Dục 3s, tội em, trộm trộm nước mắt cá sấu*

Có thể dễ dàng tiếp cận, lại có năng lực làm cho hấn hứng thú, ngoài đệ đệ này còn ai khác đâu.? Không bằng bồi dưỡng từ bây giờ, dạy dỗ thành nô lệ câu nhân bạc nhất a.

Huống chi, hấn không cần lo lắng huynh đệ tương mao không hợp ý hấn. Đây là gen trội a, vậy nên bọn họ sau này đều là nhân trung long phượng.

Tưởng tượng cuộc sống hạnh phúc về sau, Cực Lạc càng thêm hưng phấn mà gơ lên cánh tay phì nộn của mình. Tận tình chà đạp khuôn mặt hồng nhuận của Trứ đệ. Không để ý đối phương nước mắt lã chã, sắp khóc, bộ dạng thực đáng thương. (ko hổ là sadist, trẻ sơ sinh kung ko tha mà, ôi tội em Dục)Nước mắt Huyền Trạc Dục chực chảy xuống, nhịn không được oa oa khóc lớn, có lẽ vì một mảng tương lai đen tối của mình mà khóc....

Hoàn chương thứ tư.

từ lúc này, bé Cực Lạc chính thức đổi tên thành Lạc Ngọc nha mọi người

5. Quyển 1 - Chương 5

BÁCH THẢO CHIẾT

Chương thứ năm

Không bao lâu, Lạc Ngọc liền quan sát được một hiện tượng thú vị.

Không ít phi tần đến thăm bọn họ. Danh nghĩa là quan tâm hai vị quý phi sinh hạ hoàng tử. Bọn họ ngoài mặt là thế nhưng trong lòng thế nào mọi người đều biết rõ.

Tại sao chỉ mới mấy tháng hấn lại rõ như thế, rất đơn giản, mẫu phi hấn với nhu phi tỷ muội tình thâm. Nhu phi đến đây cùng mẫu phi tâm sự, sau đó lại cùng đàm luận chuyện hậu cung ngay bên cạnh Lạc Ngọc.

Dù không hứng thú chuyện hậu cung tranh chấp, nhưng vì mẫu phi thường bế hấn như thế không muốn cũng phải nghe. Bất quá hấn cũng không vì mẫu phi và nhu phi mà lo lắng. Các nàng ở trong hậu cung

đều biết nương tựa lẫn nhau, lại thêm ngoại công hần là nguyên lão tam triều – thừa tướng đại nhân. Thế lực của hai nàng trong hậu cung chắc chỉ kém sau hoàng hậu.

Huống hồ hần cũng không tin mẫu phi cùng nhu phi giống bề ngoài nhu nhược. Nếu thực là người không có tâm cơ, cho dù có được gia thế hiển hách cũng khó lòng tồn tại trong hậu cung, lại còn sinh hạ được hoàng tử.

Hiện tại hần bị mẫu phi ôm vào ngực nghe tình báo miễn phí, đáng tiếc hần thật sự không hứng thú a.

‘Oa....’ Lạc Ngọc chu cái miệng nhỏ, lớn tiếng khóc, không phải hần muốn giả nai, mà hiện tại chỉ có thể khóc lớn để biểu đạt ý nguyện. Mục đích đã đạt được, hai vị quý phi nói chuyện lập tức dừng lại.

‘Lạc nhi xảy ra chuyện gì?’ Nhu phi lo lắng hỏi, mà Trạch Dục trong lòng nàng cũng bối vì tiếng khóc của Lạc Ngọc mà muốn đứng dậy lên.

‘Ha ha, Lạc nhi hần là muốn tập xoay người.’

Lạc Ngọc xài chiêu này cũng đã nhiều lần nên Nhã phi cũng không mấy lo lắng chỉ cười rồi đem Lạc Ngọc thả trên giường, tùy ý hần một mình vung trứ tứ chi mập mạp.

‘Lạc nhi đã muốn lật sao!’ Nhu phi ngạc nhiên: ‘Vậy Dục nhi chắc cũng vậy đi.’

Nàng cũng đem đứa nhỏ đến, hai oa nhi bị bế trên giường vặn vẹo thân người thật đáng yêu. Khiến cho hai người nhịn không được cười ra tiếng.

‘Nương nương, hoàng hậu cùng đại hoàng tử, tứ hoàng tử đến.’

Nha hoàn bên người Nhu phi thông báo một tiếng, Nhu phi cùng Nhã phi liếc mắt nhìn nhau, liền phân phó hạ nhân chuẩn bị nghênh đón.

‘Nhu / Nhã phi tham kiến hoàng hậu nương nương....’

‘Không cần câu nệ, bản cung hôm nay đến là vì hoàng nhi ương bương đòi muốn tới xen tiểu hoàng đệ.’

Nhu phi cùng Nhã phi ở ngoài mặt cười nói nho nhã, nhưng trong lòng lại nghĩ: Lạc Ngọc cùng Trạch Dục là bảo bối nhi tử, sao có thể cho đứa nhỏ mười tuổi bé. Đây là ý của hoàng hậu dù thế nào cũng phải tuân theo.

‘Ha ha, khó được đại hoàng tử cùng tứ hoàng tử quan tâm đệ đệ như thế...’ Nhu phi gọi nha hoàn: ‘Mang hai vị hoàng tử đi gặp Lạc nhi cùng Dục nhi.’

Còn các nàng ở lại cung kính cùng hoàng hậu trong đại điện hàn huyên. Vào nội điện, đại hoàng tử cùng tứ hoàng tử bị tiếng cười khanh khách hấp dẫn. Bọn họ đi đến ngồi bên giường, đánh giá hai vị hoàng đệ cùng lúc đó Lạc Ngọc cũng âm thầm đánh giá bọn họ.

‘Đại hoàng huynh, người nào là thất hoàng đệ, người nào là bát hoàng đệ?’

Một đứa nhỏ bốn, năm tuổi đứng bên phải hỏi đứa mười tuổi, đôi mắt mở to tràn đầy hiếu kỳ.

‘Đứa nhỏ bộ dáng tinh xảo trắng nõn như ngọc hần là thất hoàng đệ, nghe nói phụ hoàng vì vậy mới gọi hần là Lạc Ngọc, còn ngây ngốc mập mạp kề bên hần là bát hoàng đệ đi.’

Hài đồng đoán, toàn lực chú ý tập trung trên ánh mắt linh động của Lạc Ngọc, đây là thất hoàng đệ của hần sao? Không giống bát hoàng đệ ngốc ngốc, hần có đôi mắt thật đẹp, không giống với đôi mắt của đứa bé vài tháng tuổi nên có

Lạc Ngọc cũng có hứng thú nhìn chăm chú đối phương, ha ha, đây là đại hoàng huynh a. Mười tuổi thôi nhưng bộ dáng thật nhanh nhẹn, xem ra sẽ là đối thủ nặng ký tranh chấp ngôi vị hoàng đế a. Hy vọng đến lúc đó, đại hoàng huynh của hần có thể làm cho hần sợ hãi.

Đến vị khác, Lạc Ngọc khó khăn chuyển động cổ, nhìn về oa nhi có đôi mắt to vài lần liền xác định được sau này hảo đạo dễ hần ra sao. Đôi mắt to tròn y như cún con, ha ha, nô lệ nhất nhất phục tùng chủ nhân không ai thích hợp hơn hần đâu.....

Hoàn chương năm

6. Quyển 1 - Chương 6

BÁCH THẢO CHIẾT

Chương thứ sáu

‘Thất hoàng đệ thật đáng yêu a...’

Oa nhi trên giường đùa nghịch Lạc Ngọc, nhin không được nhéo yêu khuôn mặt trắng nõn của hần. Mặt Lạc Ngọc liền nổi lên một đạo hồng ắn.

‘Điểm nhẹ, tứ hoàng đệ, tiêu bảo bảo mới sinh da rất non, không chịu nổi người làm thế đâu.’

‘Sẽ nhẹ tay....’

Oa nhi bắt mẫn nhưng rất nhanh lại tiếp tục ‘ khi dễ’ Lạc Ngọc lần nữa.

Sau này phải hảo hảo giáo huấn người thuận thuận theo chủ nhân là như thế nào! Lạc Ngọc âm thầm thề, nói thật, tứ hoàng tử lực đạo không lớn. Ngặt nổi da hần quá mức mẫn cảm nên cảm thấy rất đau!

Điều này làm Lạc Ngọc vừa cao hứng vừa tức nảo. Cao hứng vì phát hiện ra thân thể siêu cấp sủng vật. Buồn bực vì đây là thân thể hần! Như thế cực phẩm trước mặt chỉ có thể nhìn không thể động sao, cái này làm cho siêu cấp huấn luyện sư hần vô cùng buồn bực!?

Đang tự vấn, trên mặt đột nhiên truyền tới cảm giác lạ, hần hoàn hồn liền thấy một đôi mắt phóng đại nhìn hần vô cùng chăm chú. Đầu óc tạm ngừng ba mươi giây, hần vừa lấy lại ý thức nhưng lại bị một oa nhi chưa dứt sữa ăn đậu hủ!

Hần lập tức vùng cánh tay nhỏ bé lên muốn đẩy đối phương ra, nhưng lực không có. Khả năng kháng cự bằng không, đối phương nhìn vào giống như vui mừng khoa chân múa tay.

Thấy đối phương định tiếp tục thêm lần nữa. Xuất tuyệt chiêu.

‘Oa_____’

Khóc thật lớn a. Tên đầu sỏ cùng đại hoàng huynh hần hai mắt nhìn nhau ngơ ngác.

‘Đại hoàng huynh, thất hoàng đệ sao lại khóc(tức tưởi)?’

Oa nhi nghi hoặc nhìn Lạc Ngọc, quay sang hoàng huynh xin giúp đỡ.

‘Ấn....’ Hải đồng cũng nhú mày, ‘Có lẽ..... có lẽ thất hoàng đệ tè dầm?’

‘Nga....’

Oa nhi gật đầu chuyển ánh mắt xuống nửa người dưới của Lạc Ngọc. ánh mắt của hần làm chi Lạc Ngọc có dự cảm không lành. Nhưng, Lạc Ngọc chwqa kịp nghĩ ra cách ứng phó thì... một đôi tay liền kéo khổ của hần xuống.

‘Thất hoàng đệ không có tè dầm a...’

Oa nhi nhìn tiểu mông tròn láng của Lạc Ngọc, phủ định lời huynh trưởng. Đồng thời vươn tay xoa xoa tiểu mông mềm mềm của tiêu đệ, vạ phần hứng thú.

Nửa người dưới cảm thấy một cổ lạnh lẽo, Lạc Ngọc đem mặt, khóc càng tảo. Tuy rằng hần không khóc vì mình nhưng, nhưng sẽ không dễ dàng tha thứ cho nô lệ dám leo lên đầu hần ngồi đâu!

Cuối cùng tiếng khóc cũng làm cho người hầu ngăn cản hai vị hoàng tử “tìm tòi bí mật”. Nàng liền mang Lạc Ngọc ôm vào lòng hảo hảo dỗ dành.

‘Lạc nhi xảy ra chuyện gì?’

Nghe thấy tiếng khóc, nhu phi cùng nhĩ phi khẩn trương đi đến bên giường, cẩn thận xem xét Lạc Ngọc. hoàng hậu cũng theo đó tiến vào nội điện.

‘Hồi nường nường, tứ hoàng tử nghĩ thất hoàng tử tè dầm ra giường nên cởi khố của ngài. Thất hoàng tử có lẽ vì đột nhiên thấy lạnh mà sợ hãi.’

Nhã phi xem xét Lạc Ngọc xem không có gì bất thường, không nghi ngờ gì. Dù sao hiện tại là tháng giêng, thời tiết giá rét, Lạc nhi vì cảm lạnh khóc thét cũng là bình thường.

‘Nhu phi nường nường...’ Tiếng trẻ con đồng thanh vang lên, ‘Thất hoàng đệ không có việc gì đi?’

Nhu phi cúi đầu, nhìn thấy nét mặt lo lắng của tứ hoàng tử, nét mặt có chút nhu hòa.

‘Lạc nhi không có việc gì, chẳng qua nó còn nhỏ rất dễ sợ hãi.’

‘Thất hoàng tử không có việc gì là tốt rồi, nếu hoàng nhi đã gặp qua hoàng đệ. Bản cung cũng nên đi vấn an thái hậu, Ngô nhi, Tuất nhi chúng ta đi thôi...’

Trùng mắt nhìn đoàn người rời đi, Lạc Ngọc trong lòng hạ quyết định. Đợi hắc lớn lên một chút, nhất định phải hảo hảo nâng cao kỹ thuật dạy dỗ sủng vật. Sau này, nhóm huynh đệ của hắc sẽ phải ngoan ngoãn cúi đầu xưng thần’

Hoàn chương sáu.

7. Quyển 1 - Chương 7

BÁCH THẢO CHIẾT

Chương thứ bảy

Từ lúc Lạc Ngọc hạ quyết tâm tới nay đã hơn tám tháng. Trong khoảng thời gian này hắc không ngừng rèn luyện thân thể. Mặc dù chỉ đơn giản là tập bò thôi nhưng cũng khá tốt.

Ít nhất, lúc Trạch Dục mới biết đi, hắc đã có thể đi vững. Tuy rằng chỉ có thể duy trì được mười bước chân đối với người khác xem ra là phi phàm.

Dù người khác có đi trước cũng quyết không chịu thiệt. Lạc Ngọc đắc ý cười, khoe miệng cong lên nhìn hết sức đáng yêu. Hắc vất vả hư thế rất cực cũng có hồi báo. Xem, hắc hiện tại chiếm ưu thế hơn bát hoàng đệ.

Chỉ thấy hắc tập tễnh đi về hướng Trạch Dục, tà tà cười. Dùng chiêu Thái Sơn áo đĩnh, lấy thân người đè lên Trạch Dục. Trạch Dục đáng thương quỳ rạp trên mặt đất, vì phải chịu sức nặng mà không thể đứng lên, chỉ có thể tùy ý Lạc Ngọc trên người khi dễ.

Lạc Ngọc tùy ý sờ sờ cổ thể Trạch Dục, hảo hảo hưởng thụ. Hắc hôn lên cổ Trạch Dục, khẽ liếm lỗ tai hắc, chỉ thấy Trạch Dục khanh khách cười. Toàn thân không ngừng giãy dụa, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

Lạc Ngọc vừa lòng cười, xem ra bát hoàng đệ độ mặn cảm khá cao. Hắc định ‘yêu thương’ Trạch Ngọc thêm nữa thì tiếng thái giám cắt ngang.

‘Hoàng thượng giá lâm!’

Sự việc diễn ra đột ngột hắc không thể che giấu chứng cứ phạm tội, hoàng đế đã bước vào.

Huyền kì Dịch thật không ngờ vừa tiến vào đã nhìn thấy một bộ ảnh: Thất hoàng tử trên người bát hoàng tử động thủ. Bát hoàng tử mặt mày đỏ bừng không ngừng giãy dụa, thật giống Bá vương nghênh thượng cung, nhưng chỉ là hậu bối !

Lạc Ngọc cũng không nghĩ phụ hoàng lại canh ngay lúc này xuất hiện, bất quá nghĩ lại dấu sao hiện tại hắc chỉ là một đứa nhỏ a. Hắc có áp bát hoàng đệ ra bộ đánh như thế người khác chẳng ai đoán được trong lòng hắc có tà niệm. Mọi người sẽ chỉ nghĩ trẻ con chơi đùa mà thôi.

Nhưng tình hình có vẻ không tốt lắm, liếc phụ hoàng đang đóng băng, Lạc Ngọc nhanh chóng rời khỏi người Trạch Dục, đứng lên. Nổ một nụ cười ngọt ngào, lắc lắc lắc lắc di chuyển về phía Huyền Kỳ Dịch.

Lạc Ngọc ngã vào lòng Huyền Kỳ Dịch, nhỏ nhỏ thân mình kề sát ôm lấy hấn làm cho hấn có chút thất thần. Đây là lần đầu tiên. Cho tới bây giờ không một vị hoàng tử nào dám lớn mật đến gần hấn, làm nũng. Lạc Ngọc là đứa nhỏ không hiểu chuyện nhưng lại làm hấn có cảm giác cốt nhục tình thâm.

Hấn khinh thường loại cảm giác này nhưng lại cảm nhận chút ấm áp. Nhìn Lạc Ngọc tươi cười, ngực có một cỗ nhiệt dâng lên làm cho hấn hảo hảo yêu thương đứa nhỏ này.

Hấn vô thức ôm Lạc Ngọc, khi bình tĩnh, bản thân không thể tin nổi hành vi của mình. hấn như thế ôm lấy đứa nhỏ! Cảm xúc phức tạp dâng lên, hấn nghĩ sẽ giết Lạc Ngọc. Đứa nhỏ sẽ trở thành nhược điểm của hấn, bậc quân vương không được phép có nhược điểm!

Nhìn cổ Lạc Ngọc trắng nõn, tinh tế hấn không cần nhiều khí lực là có thể làm cho nhược điểm này biến mất. Nhưng hấn không hạ thủ được!(anh mà hạ thủ thì hết phim à)

Nực cười!

Tay hấn nhưn không biết bao nhiêu là máu tươi, nhưng đối mặt với đứa nhỏ này, hấn lại động tâm?

Không, không được phép, hấn muốn giết hấn! Trên người hấn phát ra hơi thở âm lãnh khiến cho tất cả mọi người trong cung toát mồ hôi lạnh. Lạc Ngọc miễn cưỡng cũng phát hiện ra sát khí của đối phương.

Huyền Kỳ Dịch đưa tay đến cổ Lạc Ngọc, đang lúc hấn định ra tay thì Trạch Dục khóc lớn. Nhu phi cùng nhĩ phi cũng vừa về, bên ngoài nghe tiếng đứa nhỏ khóc liê chạy nhanh vào.

‘Hoàng thượng!?’

Các nàng kinh ngạc khi nhìn thấy sự xuất hiện của Huyền Kỳ Dịch. Nghe tiếng các nàng Huyền Kỳ Dịch cũng buông lỏng tay. Hấn nhìn qua hai vị phi tần cùng Lạc Ngọc không nói lời nào liền rời đi.

Bên ngoài hấn tỏ ra bình tĩnh, nhưng giờ phút này trong lòng hấn hết sức lo lắng. Hấn cảm thấy may mắn, nhu phi cùng nhĩ phi xuất hiện, cấp cho hấn lí do để không giết Lạc Ngọc.....

Hoàn chương bảy.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bach-thao-chiet>